

Mity i oszustwa biblijne Autor tekstu: Lloyd Graham

Fragment „*Deceptions and Myths of the Bible*”

Biblia nie jest „słowem Bożym”, lecz zbiorem zapożyczeń ze źródeł pogańskich. Historia Edenu i Adama i Ewy jest wzięta ze źródeł babilońskich; a opowieść o potopie jest niejako streszczeniem około... czterystu innych na ten temat. Arka Noego i góra Ararat mają swoje odpowiedniki w kilkudziesięciu innych mitach o potopie. Nawet imiona synów Noego zostały skopiowane. Podobnie ma się sprawa z ofiarą Izaaka, sadem króla Salomona w sprawie sporu o dziecko czy opowieścią o Samsonie obalającym gołymi rękami słupy potężnej budowli.

Mojżesz wykreowany jest na wzór syryjskiego Mizesa, a biblijne prawa opracowane są w znacznym stopniu na bazie kodeksu Hammurabiego. Biblijny Mesjasz pochodzi od egipskiego zbawiciela Mahdiego, a niektóre wersety biblijne są słowo w słowo ściągnięte z pism egipskich. Pomiędzy Jezusem a egipskim Horusem Gerald Massey naliczył 137 podobieństw, oraz setki podobieństw pomiędzy Chrystusem a Kriszną.

Według Wulgaty, tetragram YHWH ma oznaczać „Ego sum qui sum”, czyli „Jestem który jestem”, i dla wygody wymawiamy to słowo „Jahwe”. Ale wszystkie świątynie egipskie miały na ścianach wypisane słowa „Nuk Pu Nuk” - „Jestem który jestem”. Hindusi mieli swoje „Tat Twam Asi” „Jestem który”, a Persowie „Ahmi Yat Ahmi”.

Imię „Adam” nie jest pochodzenia hebrajskiego. O Adamie mówią pisma chaldejskie, znacznie starsze od hebrajskich. Znane było ono również Babilończykom. Na babilońskich tablicach glinianych George Smith znalazł opowieść o stworzeniu świata niczym nie różniącą się w treści od wersji biblijnej. Według niej, pierwszemu człowiekowi na imię było Adamu. Zaś według hinduskich „Proroctw” Ramutsariara - księgi starszej od Biblii o dwa tysiące lat, pierwszemu mężczyźnie na imię było Adama, a pierwszej kobiecie — Heva. Opowieść ta jest również niemal dosłowną kopią hebrajskiej wersji stworzenia.

Wielu ludzi uważa Mojżesza za postać równie autentyczną jak Cezara czy Aleksandra. Jeśli więc naprawdę istniał, to dlaczego historia nie ma o nim nic do powiedzenia. Nie ma o nim najmniejszej wzmianki w jakichkolwiek źródłach, z wyjątkiem żydowskich. Imię „Mojżesz” jest pochodzenia egipskiego i pochodzi od egipskich słów „mo” czyli „woda”, i „uses”, uratowany, wzięty z wody. Arabia, Syria i Fenicja również miały swoich Mojżeszów, a raczej Mizesów, bo tak wymawiano to imię w tych krajach. Pewien hymn do Bachusa mówi, że ów Mizes został uratowany, znaleziono go pływającego na wodzie w drewnianej „kołysce”. Egipski Ozyrys został również włożony do kufra lub trumny i puszczony na wodę, zdany na łaskę lub niełaskę fal.

Nawet słowo „Sabat” nie pochodzi z języka hebrajskiego, lecz z babilońskiego „Sabattu”, czyli dzień odpocznienia, które Babilończycy obchodzili jako swoje święto znacznie wcześniej niż Żydzi. Trudno jednak dociec dlaczego Żydzi zapożyczyli właśnie to babilońskie święto Sabattu. „Pomysł obchodzenia dnia siódmego jako dnia odpoczynku od pracy narodził się w Babilonii. Co do tego nie ma wątpliwości” pisze profesor Langdon. I nie ma wątpliwości co do tego, że niemal wszystkie swoje metafizyczne pojęcia Żydzi zapożyczyli od innych, starszych kultur. W Biblii czytamy że „zbawienie jest z Żydów” (według słów Jezusa), ale okazuje się że sam judaizm nie jest „z Żydów”.

Wielu niedouczonej chrześcijan wierzy w to, że tylko ich Zbawiciel poniósł męczeńską śmierć na krzyżu, nie mając pojęcia o tym, że co najmniej szesnastu innych zmarło w taki właśnie sposób.

Oto lista:

1. Jezus — Nazaret
2. Kryszna — India
3. Sakia — India
4. Iva — Nepal
5. Indra — Tybet
6. Mitra — Persja (bardzo popularny w czasach początków chrześcijaństwa był

- głównym konkurentem „naszego” Zbawiciela, miał się urodzić 25 grudnia! — przyp.)
7. Tammuz — Babilonia
  8. Criti — Chaldea
  9. Attis — Frygia
  10. Baily — Orissa
  11. Thules — Egipt
  12. Orontes — Egipt
  13. Zbawiciel z Witoba — Telingonese
  14. Odin — Skandynawia
  15. Hesus — zbawiciel Druidów celtyckich (ukrzyżowany jako baranek, który miał zgładzić grzechy świata — przyp.)
  16. Quetzalcoatl(Quexalcote) — Meksyk (ukrzyżowany w 587 r. przed Chr., został przybity razem z dwoma innymi złoczyńcami do krzyża, zmartwychwstał drugiego dnia — przyp.)

Zatem krzyż nie jest symbolem chrześcijańskiego pochodzenia. Jest on znakiem uniwersalnym. Można go spotkać często na ścianach starożytnych budowli — pogańskich świątyń, na dawnych tablicach i dziełach sztuki.

Paweł mówi „Jezus Chrystus wczoraj i dziś, tenże sam i na wieki”, a autor Apokalipsy św. Jana „Jam (Jezus) jest alfą i omegą, początek i koniec”. Zaś Vishnu mówi „Jam jest początkiem, środkiem i końcem wszystkich rzeczy istniejących”, a egipski Horus — „Jam jest dniem wczorajszym, dzisiejszym i jutrzejszym”.

Wystarczy przeczytać choćby historię Herkulesa, Mitry i Bachusa aby zrozumieć pogańsko-mistyczne źródło całej tej opowieści o Jezusie. Herkules również narodził się z dziewicy której na imię było Alcmene. Ojcem jego był bóg Zeus, a jego koleje życia są prawie takie same jak Jezusa.

E.E. Gold napisał o perskim bogu Mitrze: „Wstępuje do komór śmierci po to, aby powstać w pełnej chwale światłości i mocy dla wiecznego zbawienia człowieka”. O Bachusie zwanym przez Eurypidesa „Bachusem, synem Bożym” profesor Wilder pisze: „dla swoich naśladowców był personifikacją świata natury i świata sprawiedliwości, z uzdrowieniem na swoich skrzydłach. Narodzony z ziemskiej niewiasty, wyprowadził ją z krainy śmierci i przeniósł do królestwa niebieskiego aby była godna wszelkiej chwały”.

Opowieść o wskrzeszeniu Łazarza to jedno z największych oszustw biblijnych. Jej pochodzenia znów należy szukać w Egipcie. Jezus, Zbawiciel z Judei, poszedł do Betanii wzbudzić z martwych swojego przyjaciela Łazarza, podobnie jak egipski Zbawiciel Horus poszedł do Bethanu wskrzesić swojego ojca. Następnie, imiona Maria, Marta i Łazarz również pochodzą z Egiptu. We wspomnianej opowieści egipskiej występują imiona kobiet Meri i Merti, które mają brata El-Azar-usa. Widzimy więc w jaki sposób egipski El-Azar-us stał się żydowskim Łazarzem. Słowo Bethanu oznacza „dom Boga”, w tym przypadku chodziło o egipskiego boga Anu. Widzimy znów skąd wzięło się w języku żydowskim słowo „Beth” i cała ta biblijna opowieść.

Natomiast ewangeliczna opowieść o wskrzeszeniu córki Jaira pochodzi z Indii. W Hari-Purana czytamy o tym jak Kryszna (Christna) wzbudził z martwych młodą dziewczynę. Według tego hinduskiego mitu była to Kalavatti, córka Angashuna. Po jej śmierci żałobnicy zebrali się aby ją oplakiwać. W przekładzie Jacolliota brzmi ona następująco:

„...nagle wielki szum rozległ się w całym pałacu i słyhać było słowa tysiąckrotnie powtarzane "Pacya pitarum; pacya gurum!" — „Ojcze, Mistrzu!". Wtedy Kryszna podszedł, uśmiechnął się i oparł na ramieniu Arjuna. — Mistrzu — zawołał Angashuna rzucając mu się do stop i zalewając je łzami. — Spójrz na moją biedną córkę — po czym wskazał na ciało Kalavatti złożone na macie... Dlaczego płaczesz - zapytał Kryszna łagodnie. — Czy nie widzisz że śpi? Zobacz że się rusza. Kalavatti ! Powstań i chodź!

Gdy tylko Kryszna wypowiedział te słowa, oddech, ciepło, ruch i życie zaczęły wstępować powoli w to młode ciało. Młoda istota, posłuszna rozkazowi owego półboga, wstała na własne nogi i podeszła do swoich bliskich i znajomych. Lecz tłum zdumiał się i zawołał: „To jest bóg, bo śmierć nie jest dla niego czymś więcej niż snem”.

Według meksykańskiej religii, wysłannik z nieba obwieścił dziewicy Sochequetzal, że pocznie w sposób niepokalany i urodzi Quetzalcoatla. I podobnie jak Gabriel ogłosił Maryi

przyjście na świat Jezusa, tak Bodhisat zapowiedział Mai, matce Buddy, narodzenie jej syna. Oba imiona — Mai i Maryja, pochodzą od wspólnego rdzenia oznaczającego „woda”. Żona Mojżesza również miała na imię Miriam. I rzeczywiście, imię Maryja pojawia się w wielu postaciach w różnych kulturach i zawsze jest nim nazwana matka zbawców świata. Oto przykłady:

Matka	—					Syn-zbawca
Maria	—					Jezus
Maia	—					Budda
Maia	—					Hermes
Maya	—					Agnis
Myrrha	—					Adonis
Maya	Maria	—	Sommona	Cadom	(syjamski	zbawca)
Mariama	—	Kryszna				

Wszystkie te Maryje oznaczają jedno — Planetę-Matkę, a katolicka Matka Boska nie stanowi tu żadnego wyjątku.

Widzimy więc, że ta opowieść o zwiastowaniu przez anioła narodzin dziecka nie jest bynajmniej wyłącznie chrześcijańskiego pochodzenia. Wszystkie pogańskie ziemie-matki były zabierane do nieba przez swoich boskich synów, aby objąć tam władzę jako „Matka Boża”, „Królowa Nieba”, itd. Alcmene, matka Herkulesa wstąpiła w obłoki i stała się Królową Nieba. Podobnie Semele została zabrana do nieba przez swojego syna Bachusa zwanego „Synem Bożym”, aby panować jako Królowa Wszeczeństwa przed którą „całe piekło drży”. Pallas Atena nazywana była „jedyną Matką Bożą” oraz „Królową Nieba”. Żydzi w Egipcie też oddawali cześć Królowej Nieba jakieś 600 lat przed narodzeniem się biblijnej Maryi, matki Jezusa. W Babilonii, z kolei, była Isztar-Królowa Nieba, a modlitwa do niej brzmiała następująco:

„Królowo Nieba i Ziemi, która przyjmujesz modlitwy, wysłuchujesz prośb i błagań, miłosierna bogini kochająca sprawiedliwość; Spójrz na mnie, o Pani, i zwróć się do mnie, tak aby serce sługi twego zostało pokrzepione”.

Czy bardzo różni się ta modlitwa od katolickich litanii do Najświętszej Marii Panny ? (Zatem uwaga Polacy — zwłaszcza pielgrzymi na Jasną Górę — „Królowej Anielskiej śpiewajmy”! — dop. tłum.)

Jakim więc cudem Biblia może być objawieniem danym Żydom przez Boga? Masy wiernych nigdy nie czytają tych innych źródeł, a księża i pastory którzy je znają, milczą na ten temat. Zresztą niewiele tych źródeł zachowało się, bo poniszczili je fanatyczni bibliści. Starożytni Żydzi mieli jednak dostęp do wielu z nich, o czym niewielu z nas pamięta. W roku 125 n.e. Św. Ireneusz powiedział, że za jego czasów istniała ogromna ilość ewangelii. Zachowały się i dotarły do nas tylko te, które kapłani chcieli wykorzystać do własnych celów; resztę poniszczili. Aby pojąć istotę sprawy, czytelnik musi wiedzieć, że całe kapłańskie zrzeszenia konspiracyjnie starannie redagowały i dobierały teksty biblijne przez dłuższy czas. Według ich teorii Chrystus był stwórcą świata, uznającym biblijną teorię stworzenia za prawdziwą. Ale Bóg nie jest nawet źródłem miłości, lecz tylko źródłem życia; miłość nie jest bowiem darem, lecz owocem z wielkim trudem i mozółem osiągniętym w wyniku powolnego procesu ewolucyjnego życia, do tego owocem dość świeżym.

Zobacz także te strony:

[Upiorne oblicze chrześcijaństwa](#)

(Publikacja: 18-05-2002 Ostatnia zmiana: 08-08-2006)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,193) (http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,193)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach

komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl